PEŞ

GÜVEN TURAN

ŞİİR

yazko

k ya da derinlik
ş.
anın dördüncü
arasındaki gün.
çarşambadan
ın nasıl olacağı
olur.
teç.
Takma saç.
akınma, korku:
yok.
celeri ışık çev-
kelebek. **2.** Bir
ağlanmış iki ya
yapılmış aygıt :
pervanesi. ■ §
i dönen şeyleri
r; **2)** *mec.* bir
ayrılmayan kişi
lmayan, çekin-
ayresine ya da

peş (I) *a. Far.* Arka. § **Peş peşe** birbiri ardından. **Peşi sıra** arkasından, ardından. **(Birinin** ya da **bir şeyin) Peşinde** çok istenilen, sürekli istenen şeyi belirtir : *O şimdi koltuk peşinde.* **Peşinde koşmak** elde etmek için uğraşmak. **Peşine takmak** yanında götürmek. ■ **peş (II)** *a.* Kimi giysilerin bol olması için yanlarına eklenen kumaş parçası. **peşin** *s.* ve *be. Far.* **I.** Bir alışverişte, alışveriş yapıldığı anda ve alınan şeyin teslimiden önce ya da teslimiyle birlikte ödenen. **2.** Çalışmadan verilen (ücret, aylık) : *O peşin para ile çalışıyor.* **3.** Önden, önce, önceden : *Ben size peşin söyledim.* ■ § **Peşin pazarlık** sonradan olacağı tahmin edilen bir şey üzerine önceden kararını bildirme. **Peşin yargı** bir şey ya da kimse için iyice bilgi edinmeden verilen yargı. **peşinat, -tı** Peşin olarak verilen para. ■

YAZKO
Türkocağı Cad. 17-19
Cağaloğlu-İstanbul
22 78 45

Yazarın Öteki Kitapları :

DALYAN, roman (TDK Roman Ödülü, 1979)
GÜNEŞLER... GÖLGELER..., şiirler

Bu kitap Ağaoğlu Yayınevi Tesisleri'nde
dizildi, basıldı, ciltlendi, 27 73 37
Kapak: Bülent Erkmen
İstanbul 1982

PEŞ

GÜVEN TURAN

Yazarlar ve Çevirmenler Yayın Üretim Kooperatifi

Her şey kurmacadır;
Anlatmaya kalktığımızda...

BİR SEVDANIN İÇYÜZÜ

Şafağı arkama alıyorum.
Gece bitince
bitiyor şehrin uyanıklığı da.
Bir karabasana dalıyor,
kirli işlerle uğraşıyor,
unutuyor sevişmeyi.
Yorgunluk çökünce üstüne
ıssızlıktan,
geceyi beklemeye başlıyor yeniden;
parçalayan,
sınırlandıran
dört sudan
birinin yanına atarak kendini.
Şahidiyim. İzliyorum.
İtiyor beni,
yanına sokuldukça.
Gün bulaşmış üstüme,
çıkmıyor.

7 Ağustos 1980, İstanbul

TANIŞ

Bir kasırga karanlığında
Kıvılcımlanmaya başlıyor
Irmağın yüzü
Ağır ağır kabarıyor nem
Saçlarımın diplerinde
Kasıklarımda
İlk şimşek bir
Yanılgı gibi gelip
Geçiyor
Renk değiştiriyor yapraklar
Boydan boya çiziliyor cam
Biliyorum neden hep bozdur
Sürgünün gözbebekleri

8 Eylül 1980, Iowa City

GÖZLEMCİ

Böcekler susmuyor- - -
Çürük kokuları, çamur kokuları
Solukladığım havada.
Öyle çok yeşil ki:
Bulantı veriyor.
Gümüşe çalan tozunu arıyorum
Toprağımın;
Bakır renklisini;
Bozkırını.
Ya da o yorgun,
Kendini yaratmaya zorlayan
Yeşilini...
Derin maviyi Boğaz'da:
Gün battıktan birkaç dakika sonra
Oluşan.
İncecik gövdesini bu mavide
Sevdiğimin...
Çatal çatal olması yüreğin
Boşa değilmiş gurbetçilerin
Dilinde.

15 Eylül 1980, Iowa City

BİLİNÇ

Denizden uzağım burada
Otlak benzemiyor
Sonsuzluğuna denizin
Tepecikler, çaylar, ağaçlar
Her dönemeç bir bitime götürüyor
Birbirinden farksız
İşaret konulmaz köşeye
Gök
Bildik renklerle gidip gelmiyor
Günden geceye
Özlem, sevdiğimin
Dili, eli, gövdesi değil yalnız
Çürüntü ve
Kuru ot kokuyor hava
Özlemlerden biri oluyor
Deniz de
Ayrılınca.

19 Eylül 1980, Iowa City

SINAMA

Ekim yarıladı;
Güneş, bir gövde sıcaklığıyla
Sarılıyor.
Çamur içinde akıyor ırmak;
Belli belirsiz aktığı.
«Sabah kuzeyden güneye
Akşam güneyden kuzeye akar,
Serttir»,
Dedi.
Yaşlıydı, yüzü
İçine kaçmıştı:
«Bu ağacı ben dikmiştim;
Kestiler...»
Hiç sürgün vermemişti
Oturduğu omaca.
«Şimdi nasıl akıyor?»
Kıpırtısızdı güz.
Beynim, yüreğim oradaydı;
Uzakta...
Gözlerim burada...
«Günün başında mıyız
Sonunda mı?» diye yanıtladı,
Bakmadan bana.

9 Ekim 1980, Iowa City

ÇAKIŞAN

Bir gece, balkonda sevişmiştik.
Ay, bulutlar, yıldızlar,
Geçen bir uçağın ışıkları
Yansımıştı gövdelerimizde;
Aydınlanmıştı gece,
Bir nabız gibi atmıştı Ada'nın
Toprağı,
Neden sonra fark etmiştik
Karanlık denizi,
Karşı kıyıyı ve
Ayak ucumuzda uyuyan kenti.

Anıların biri bu;
Ötekisi gülüşün
Penceresiz bir odada, bir
Keşiş odasında,
Nag Hammadi Kitaplığı Yazmaları'nı
Okurken gecenin ikisinde.

17 Ekim 1980, Iowa City

YALAZ

Keçiler yoktu
O kupkuru kıyıda,
İzleri vardı,
Çıplak kayalar arasında,
Devedikenlerinin üzerinde...
Uzakta yanıyordu orman.
Reçine kokuyordu,
Kül kokuyordu hava...
Yel soluğumuzu tıkıyordu...
Dolaşıp duruyorduk kıyıda,
Denize girmeden, sevişmeden.
Üç gün yandı orman;
Üç gün esti yel;
Delik deşik ederek belleklerimizi.

18 Ekim 1980, Iowa City

ÇELİŞEN

Sonra kış gelir
Kar yağar
Kokular ölür
Yalıtılmış bir dünyaya gireriz
Birden
Sessiz
Kahverengi ile gri arasında
Gidip gelen
İçimizdeki uyku
Silkinir uyanır
Kucaklar bizi

29 Ekim 1980, Iowa City

YAZ ARDILI

Nar lekeli bir mektupta sevgi
Büyüyüşünü çiçekten izlediğim
Yaban
Sana bir sakangurun
Uyukladığını gösterdiğim
Sütunun ardından fışkıran
Şimdi çok uzağım
O odadan, yazdan
Senden
Ve çok yakınım
Isının her gece bir az daha
Sıfırın altındaki rakamlar
Yazdığı bu kentte
Sevgine senin

3 Kasım 1980, Iowa City

YANIT

İçimdeki derinlik
Engelliyor yaklaşmayı başkalarına
Hep uzaktan konuşuyorum
Benim başımı döndürenden
Neye borçluyum ürkmeyişini
Geçtiğin ya da takılıp kaldığın
Sevgilere mi
Yoksa seni de derinleştiren
Bilinmezliğine mi içinin
Yalnızlığı keşfetmiştik
Konuştuğumuzda
Birbirine doluyor
İki uçurum

7 Kasım 1980, Iowa City

ÇIKMA

Bir gurbetçi yazıyor bunları
Mektuplara ek olsun diye
Garip bir dil konuşan
Kötü bir ırmağın kıyısında
Dolaşıp
Boğaz'ı düşleyen
Serin ve derin
Hızlı akımlı Boğaz'ı
Hızlı akımlı sevgini senin
Korkan yalnız geçen zamandan
Sevgiyi paylaşmaya yüreği olmayan başkasıyla
Bir gün geleceğini bildiği
Serin yüzlü
Ölümden başkasıyla

7 Kasım 1980, Iowa City

GÖRÜNÜM

Denizin düzgün mavisinde
Işıldar görüyorum
Aklığını, ince gövdeni
Önüm sıra yürüyorsun
Tozlu yolda, karanlık yeşili
Altında çamların
Sonra, loşluğunda bir odanın
Sarılıyorum gövdene
Dayıyorum tuz kokulu ağzına
Ağzımı
Gövdemiz bir an çok uzaklarda
Buluşuyor birbiriyle

12 Kasım 1980, Iowa City

UZAK SU

Çam kokusu vardı
Saçlarında, göğüslerinin arasında
En benimle yaşadığın yerinde
Gövdenin
Güneşle denizin süzgeçinden geçmiştik
Deniz arıtmıştı bizi
Düşlerin ve anıların örtüsünden
Yepyeni girmiştik yataklara
Uyku yalnızlıktı
Sevişmeden çalmaktaydı
Gemilerin arasındaki bu kirli su
Denizse
Besbelli tanışmamış yüzdüğümüz
Denizlerle

22 Kasım 1980, Staten Island, New York

YOL VURGUNU

Dağ ne zaman yerini alacak
Çıktığımız bir dağ mı olacak
Uzaktan baktığımız mı
Uçaktan
Ya da eteğini dolaştığımız mı
Uzun bir uykusuzluğu sürüklediğimiz
Bir otobüs yolculuğunda
Bozkırda uyandığımızda
Denize yaklaştığımızda ya da
Adını bir köprünün korkuluğuna
İliştirilmiş gördüğümüz mü
Sular ortasındayım burada
Bir adada
Birlikte yazı inceden inceye
Gövdelerimizde okuduğumuz
Adadan çok uzaklarda

22 Kasım 1980, Staten Island, New York

KOPUK

Sis bastı
Bir ince duman
Geziniyor ırmağın üzerinde
Ağaçların arasında
(Adını bilmediğim
Bir dağı dolanıyor
Bir nisan sabahı tren
İstanbul — Ankara yolunda
Tan ışıdı ışıyacak
Sis basmış koyaktan yukarı
Çamları ladinleri)
Burada adlarını bilmiyorum
Ağaçların
Adını bilmiyorum
Başlayan günün
İri bir balık yüzlüyor bulanık
Suyunda ırmağın
Çatırdıyor
Koyulaşan buz

7 Aralık 1980, Iowa City

İZ OKUMA BİLGESİ

Bir taş duruyor
Masamın üstünde
Mavi damarlı
Hâlâ koruyor sıcaklığını
İçinden söküp aldığım kumun
Örenin başında
Yalnızdım
Yalnızım şimdi de
Taşta izini okuyorum
Dokunuşunun
Bir gece
Bir kış gecesinde geçen yıl
Dalgın, okşayışını
İzini
Kitaplığın kıyısını sınırlayan
Bir sürü taşın arasından
Seçip çıdığın

7 Aralık 1980, Iowa City

GEÇ GELEN

Neden başımızı göğe çevririz
Yaşamımız sorulduğunda
Yazgımız burçlarda mıdır
Utanç mıdır yalnız
Bilmediğimiz sorularda
Önümüze düşüren bakışlarımızı
Gökle toprak arasında
Sıkışıp kalmışsak
Neden yanıt istenir bizden
Neden soran biz değiliz hiç
Bilmek öğrenmeyenlere vergi mi
Soruların da olduğunu
Yaşamda
Susuyorsak bir giz var demektir
Güze ulaşmış salkımlar tadında
İki dudağımız arasında

9 Aralık 1980, Iowa City

HIGHWAY 30: KAMYON SÜRÜCÜLERİ LOKANTASI

Gece fır dönüyordu
Tankerler traylerler arasında
Sert bir yel sağnağıyla
Daldık ışığa
Sessizliğe
Üç kez tekrar ettik
İstediğimiz yemeği
Kıpkırmızıydı gözleri kızın
Bir kez kalemini düşürdü
Bir kez bir elinden ötekisine
Aktardı nedense
«Kimse kalmamış altı yıl öncesinden...»
Dedi Ann,
«16 yaşındaydım o zaman...»
Bana eski bir resmi anımsatıyordu yüzü
Daha da sivrilmişti elmacık kemikleri
Gözleri daha çekikti
Gecenin dördünde—
«Hep öğüt verirlerdi bana.
Kimse ilişmedi. Tek söz etmedi kötü».
Highway 80 homurdanıyordu
Kapı her açılıp kapandığında

19 Aralık 1980, Iowa City

SARRAF

Eski mezarlıklar
Üç dinin tapınaklarıyla
Yaşıyor şehir
Kendini aldatıyor takvimlerle
Oyalanıyor yenilediğini sanarak
Yüreğini
Bir düşte binlerce yıldan beri
Esvap değiştiriyor durmadan
Çıkmıyor odasından
Habersiz değil gene de
Olup bitenlerden
Lodos ayıklıyor
Boğaz meyhanelerinden çekilen
Balıkları biliyor
Soluğu daralıyor
Yeni semt adlarını saydıklarında
Gelip gideni eksik değil hâlâ
Geceleri
Nicedir kaç yaşında gösterdiğini
Soruyor bana

21 Aralık 1980, Iowa City

ÇATIŞAN

Karanlık dalgalar tırmanıyor
Duvarlarımıza
Sızıyor denizliklerden
Karayele karışıp
Yerleşiyor sedirlerimize
Orta masasında
Aynaların üstünde
İnce saydam izler bırakıyor

Anıların işareti bunlar
Ardımızda bıraktıklarımızı
Kendi dünyalarına çekip
Yabancı bırakanlar bizi
Bizi bizden gizleyenler

Bilmeliyiz
Yangınımız gerekli
Silinen yazıları
Okumaya

25 Ocak 1981, İstanbul

YIPRAK

Gün çakıyor pencerede
İlkyaz toplanıp geliyor
Bir gün güneş
Bir gün çiğ yüklü puslar içinde
Taze çimen, ıslak kozalak,
Acı yonca, dağılan mantar kokuyor
Orman
Yarın altında
Balıksırtı bir deniz
Soluklanıyor
Sen varsın yanımda
Bir konuşmanın ortasından
Derin bir sessizliğe dalmışsın
— Dümdüz bir ova
Kar yağıyor
Donmuş ırmak
Burgaçlar —
Elini sımsıkı tuttuğumu
Fark ediyorum
«Ne oldu?» diye sorduğunda.

25 Şubat 1981, İstanbul

BİR KIYININ ANLAMI

Göğün yırıldığı yerdi
Harnup
Yanıp sönüyordu
Şolok günlerinde
Balıkçılar ağ sermişti
Kırık sütunlar
Tanrı ayakları arasına
Pas rengiydi
Adam gizler eğreltiler
Kenti örene döndüren
Yıkımdan besleniyordu
Taun mu vurmuştu
Deprem mi
Bembeyazdı taşlar
Tek iş izi ocaklardaydı
Neden bırakıp gitmişlerdi
Ak mermer yerine
Balçık ve sazla
Kurmuşlardı
Yüz adım ötede bu köyü
Kimler

Gelip geçiciydik orada
Biten yazdan
Bir şeyler koparmaya çalışıyorduk
Ne çok sorsak
Ne çok yaklaşsak
Öylesine garip garip bakıyorlardı
Yüzlerimize

25 Şubat 1981, İstanbul

BİR DENİZİN TARİHSEL EYTİŞİMİ

Deri, yapağı, yağ
Ve şarapla tahıl ambarı
Diye düşmüşler kayıtlara
Bu güneş, balık, kokulu ot
Denizini
Yaşamlarını özlemle düşlediğimiz
Adalar kıyılar halkı, denizciler...
Yüzme bilmiyormuş çoğu
Bizim yaptığımız gibi
Serilmemişlerdir kıyılara da
Yoksa elleri güneş şemsiyeli
Kral resimlerinin ne işi var
Taşların üzerinde...
Ya şimdi mi?

Gülüp omuz silkti
Neden çıkarmadığını sorduğumuzda
Bizi koy koy dolaştıran kaptana
El örmesi kazağını, takkesini
Temmuz hora teperken üzerimizde

27 Mart 1981, İstanbul

GERİDE KALAN

Anahtar yok
Kapının eşiği altında
Uzağa gitmişler demek ki
Dönmemesiye
Açık mı kapalı mı belli değil
Kepenkler
Silme asma gülü duvar
Arka sundurmada
Çıtırdayıp duruyor
Hasır koltuklar
Birinin altına kaymış gazete
Üç gün öncesinden kalma
O gün mü unutulmuş
Gittikleri gün
Daha mı eski
Neden böyle habersiz giderler
Ne dost evi artık burası
Ne dost bahçe
Çamların tükendiği yerde
Gökgürültüsü kırıp döküyor
Gökyüzünü

22 Nisan 1981, İstanbul

BİLİCİLER

Ölüm korkusu dolaşmıyor
Ağulu otlar arasında
Engereğin dişinde
Titrek kuyruğunda akrebin
İlaç diye kullanırız bunları
Yaraya basarız
Ağrı keseriz
Deliliği delilikle sağaltırız
Daha ne kadar süreceğini
Sorduk
Bu anlı şanlı yaşamın
Bilicilere gidin dediler
Ocaklılara
Dikilip duruyoruz işte burada

10 Mayıs 1981, İstanbul

DİLE GELEN

Ali İsmail Türemen'e

Gözleri yüzüne büyük
bir çocuk
durmuş neler anlatıyordu
mendireğin üstünde:
«Bir balıkçı,» diyordu,
«Ağını kendi örerse,
Balıklar anlar bunu.
Boş bırakmazlar...»
Bir çağanoz takıyordu
oltasının ucuna,
«Sonra,» diyordu,
«Ağ balığı tutmaz!
Balıklar ağa tutunur.
Balıkçıya erişmek için...»
Damağa saplanan
iğnenin acısına da
bir anlam verir miydi?
Gerilen misinaya?
Arada bir göz atıyordu,
oltasını dikkatle kullanırken,
kalafatlanan teknelere.

28 Mayıs 1981, İstanbul

YEŞİLDEN KAÇAN

Öyle sıkıdüzen
Döşemişler ki mermeri
Kuşkusuz
Yer kalmamış ağaca
Kentlerinde
Bir asma örtmüş
Avlularını belki
Belki şu küçük
Ortası delik, yuvarlak
Döşeme taşı
Çevreliyordu
Kibar, utangaç
Hafifmeşrep gene de
Bir nar ağacını

27 Temmuz 1981, İstanbul

BAKIŞIM

Balık denizden
Denizden ocağı canlı tutan
Tahta
Dağılan bir kayığın
Kıyıdaki izdüşümü
Olarak karşıma çıkan
Bir gün
Suya veririz
Kendi teknemizi de
Bir döküntü düşer
Bir başka kıyıya
Ateş olur akşam
Aşının altına

5 Ağustos 1981, İstanbul

BAKIŞIM

Denizden alır
Yeniden denize veririz
Yaşamımızı
Bir döküntü olarak düşeriz
Fırtına ertesi bir kıyıya
Ateş olur tekne
Akşam aşının altına
Ölümcül bir suyla
Ölümcül kuraklığın arasında
Kurup bıraktığımız kentler de
Dağılıp gider bir gün
Güneşle yelin
Avuçlarında

5 Ağustos 1981, İstanbul

İKİRCİL

«Biz ağaçlarız;
Kıştan çıkan uzun
İlkyaza...»
Demek istemiştim,
Yanında yatarken,
«Kentli ağaçlar değiliz;
Orman içinde kaynayıp gitmiş
Ağaçlar da değiliz.
Bir yangından arta kalmışız.»
Dizin değiyordu belime.
Başın omzumdaydı.
Usul usul dokundum saçlarına.
Kılı kıpırdamıyordu gecenin.
«Bir yangın daha
Alıp götürecek mi bizi?»

7 Ekim 1981, İstanbul

BEKLERKEN

Düş görüyordu- - -
Terastaydı, asmanın
Altında.
Her iki liman da
Bomboştu...
Dal oynamıyordu,
Dalga oynamıyordu...
Biri mi geçiyordu
Sokaktan?
Görmüyordu.
Sonra arkasında durduğunu
Sanıyordu,
Baktığını,
Ardına döner dönmez bir
Gölge kayıyordu merdivenlere...
Boş liman, boş
Gökyüzü,
Boş teras.
Bir asma yaprağı
Düşüyor oluyor;
Havada asılı kalıyordu- - -

Hiç kimseye anlatmadı
Bu düşü;
Yordurmadı.
Hayra yordurulacak
Bir düş değildi ki;
Mektupsuz, telefonsuz,
Selamsız
Beklerken böyle.

16 Ekim 1981, İstanbul

OLMAYAN BİR ZAMANDA

Mendireğin üstünde
Çağıldıyor sütü süngerlerin
Ötede bir ahtapot
Hazır akşam yemeği için
Denizşakayığı rengine dönmüş
Silinip gitmiş
Denizi bırakmak istemeyen
Vantuzları
Kokusu her yanı kaplayan
Zeytinyağı boşaltıyor
Kapkara bir tavaya
Bir kadın
Yanında dört
Dilbalığı
İncir yapraklarının üstünde

Akdenizli görüntüler bunlar
Hepimizin gönül verdiği
Bir tatilden ötekine
İçinde taşıdığı

Köpüren suyu
Altın sarısı yansımalara boğan
Kıraç tepeler, yalıyarlar ve
Bizi tuz heykellere döndüren
Kesilmek bilmez mayıstra geliyor
Benimse aklıma
Kasım günleriyle birlikte

29 Ekim 1981, İstanbul

TÖREL DEĞİŞİM

Kıraça vurmuş bir toprağım ben
Hani asmalarım hani
Hezeklerimi alıp ufalayan el
Bir adı bile yok
Bu küllüsarı
Kalın tüylü yaprakların
Yalın kaya olsam
Didişsem yağmurla yelle
Yonup bir evin
Temeli yapsalar beni
Kargış yağdırmasam
Böyle
Kutsanmış bir isme

15 Aralık 1981, İstanbul

DÖNÜM

Nabzının atışı, uyanışın
Sabaha
Şaşırtıyor seni;
Ocak ortasında güneş,
Kıyıda ceketini çıkarışın,
İyi gelmiyor sana, biliyorsun.
İlkyazı, yazı,
Düşünmek bile istemiyorsun.
Bunun için,
«Bugün iyiyim,» dediğinde
Yel kırıyordu asırlık çınarları;
Saat 12'de öğleyin,
Kapkaraydı gök,
Yağmur mazgallara sığmıyordu...
Neden bu bozluk?
Nerede «güneş dölyatağıdır bana;
Yeniden doğurtan beni,
Her sabah denize,»
Dediğin günler?

12 Ocak 1982, İstanbul

KENDİNE AYKIRI

Yerleştiğin bir kent olmamalı;
Yaşadığın evler
Olmalı;
Bir şey bırakmadan
Çıkıp gittiğin...
En iyisi
Dilinin özlemini duyduğun
Yerlerdir elbette:
Daha fazla tutkuyla sarılırsın,
Düşünür, düşlersin...
Ama mutlaka bir çocukluğun olmalı:
Evi, bahçesi, sokakları...
Şanslıysan,
Bir de kıyısı,
Pavurya kovaladığın...
On beşine basmadan
Bırakmalısın ama.
Adresin
Böyle yazılmalı işte:
Her yere ulaşmalıdır dost mektupları
Ve dönmelidir her yerden de.

17 Ocak 1982, Ankara

TARİHE BIRAKILAN SORULAR

Her tapınak, tiyatro ardında
Elleri kazmalı kürekliler
Nerde kiler nerde
Fırın
En son kim küfretmişti
Meyhanenin kapısında
Hani meyhane
Testiden en son çekilen şarabı
Kim dikmişti kafasına
Yaşamın tarihi
Bir duvara çizilmiş
Bir çocuk resmi bile bırakmamış
Kazıcılar için yapılmış bu
Şehirler belki de
Müzelere geçsin diye

23 Şubat 1982, İstanbul

KIRLANGIÇ

Dalıp dalıp çıkıyor bir
Kırlangıç yağmur öncesi
Mavi yeşil yelkeleri açık,
Sırtı gülkurusu
Kırlangıç tepsilerinin önünde
Bir anlam yok
Bu su dirisiyle
Hava dirisinin
Aynı adı taşımasında
Hele biri böyle yatarken
Göğü ıslık çığlık
Dilim dilim ederken ötekisi
Böyle.

22 Mart 1982, İstanbul

BİR KENTİN SESSİZLİĞİ

Hiç inmemiş mi bu
Gösterişli kente- -
Mermerin, çevresindeki yeşile,
Tarlalara ve
Denize, tepeden baktığı bu
Kente...
Neden gelip konmuş
Orman boğuğu
Bu kuş uçmaz kervan geçmez
Dağ başına?
Hiç mi söylenti çıkmamış
Uzaktan, Galile mi ne,
Bir çölden gelen
Kadın için...
Kimler varmış yanında,
İçlerinden aşağıya inip
Alışveriş eden de mi olmamış?
Nasıl sessiz kalabilir
Bir liman kenti böylesine,
Dağa çekilen kadına ve
Yanındakilere...
Tanrı anası sayılan bir
Kadına?

24 Mart 1982, İstanbul

YAKLAŞAN KAR'A ŞİİR

Göğün aklığını beğenmiyorum.
Kar boşanacak ardından
Bu uzun yağmurun.
Kar, yorgunluğu ezginliği indirecek,
Ağaçları kesik dağlardan,
Sabah uykuları gibi,
Çıkmaların, sedirlerin uyuşukluğuna.
Kar, avcıların kanlandırdığı
Çalıları, dikenleri örtecek,
Silecek ölümün izlerini,
Bize yeni öldürüler bağışlayacak:
Donmuş bir sakakuşu, çobanaldatan.
Tüyler çoğalacak gelin döşeklerinde.

Etçil bir hayvan. Koklar havayı. Paslı bir koku. Yalar genzini, yakar. Üşütücüdür, ıslaktır solukladığı hava. Kar kokar. Daldırır koltukaltlarına burnunu. İz sürmelerin, sıcak buğulu kanın zamanı. Kabartır ensesindeki tüyü, gerinir.

Çığlık sürdü bütün gece.
Acılı hayvanlar gibi inledi bora.
Yetmez artık çamurun köpürdüğü,
İzlerin yok olduğu tarlalarda,
Cesur serçelere tuzak kurmak;
Alışılmış, eski korkuluklarla.
Çıkarmalı filintaları yağlı, kararmış
Kılıfların kavruk derilerinden.

Süngersi odun tüter ıslak cızırtılarla. Yankılar yağmuru. Saç olukta. Bitmek bilmez sürülerin geçtiği günler gibi çınlar oda. Boş. Artık sevişmelerindir gece.

Yarın sülünler de çekilir;
Tarakçıl kuşları gelir, yabanördekleri,
Ufakça ardıçkuşu; beklenir
Yapraksız kavakların, meşelerin altında;
Yeşil defneler oralanır.
Sonsuzca sürer avı,
Bizim.

Dağlar yorgun artık. Silkemez günlerce çöküp kalan dumanı. Yırtar kayabaşlarını yağmur. Don işler çatlaklarından derinliklerine. İlk kar hız alır dere içlerinde. Kuytularda, genişler sessizlik, güzün gürültüsüne.

28 Kasım 1968, Samsun

İÇİNDEKİLER

Bir Sevdanın İçyüzü
Tanış
Gözlemci
Bilinç
Sınama
Çakışan
Yalaz
Çelişen
Yaz Ardılı
Yanıt
Çıkma
Görünüm
Uzak Su
Yol Vurgunu
Kopuk .....
İz Okuma Bilgesi
Geç Gelen .....
Highway 80: Kamyon Sürücüleri Lokantası
Sarraf
Çatışan
Yıprak
Bir Kıyının Anlamı .....
Bir Denizin Tarihsel Eytişimi
Geride Kalan
Biliciler
Dile Gelen
Yeşilden Kaçan
Bakışım
Bakışım
İkircil

PEŞ

GÜVEN TURAN

ŞİİR

Anıların işareti bunlar
Ardımızda bıraktıklarımızı
Kendi dünyalarına çekip
Bizi bizden gizleyenler

ÖNEMLİ NOT

Bu kitap basılı fiyatının üzerinde satılamaz

70 Lira